

[Frøkjær.]

udtalte selv i sin Forelæggelsestale, at der gennem en lang Aarrække er udført et godt og fortjenstfuldt Arbejde for, at vore Mejeri-produkter kan fremstilles i saa god og fin en Kvalitet og Tilstand som vel muligt. Naar det er saadan, er det jo Landbrugerne selv, Producenterne selv, der har gjort Arbejdet, og der er sikkert derigennem opnaaet de store Resultater, som har ført til, at vore Landbrugsprodukter paa Verdensmarkedet hører til de fineste og bedste; dertil er vi altsaa naaet ad Frivillighedens Vej. Hvorfor skal vi saa gaa til saadant noget som et Forbud? Det behøves ikke, jeg kan ikke se Nødvendigheden deraf. Et større Tilsyn vil koste en Masse Penge, og hvem skal betale? Ja, det skal Landbrugerne selv, men jeg synes ikke, Tiderne er til at paalægge Landbrugeret større Udgifter. Nej, lad os fortsætte ad den Vej, som vi hidtil er gaaet. Den højtærede Landbrugsminister udtalte ogsaa i sin Forelæggelsestale, at det Arbejde, som her er gjort, og som har bidraget til at give saa gode Resultater, aldrig nogen Sinde maa standse. Nej, men tror den højtærede Landbrugsminister, det vil blive standset, hvis dette Lovforslag ikke vedtages? Jeg tror det ikke.

I § 1 foreslaas det, at der til Raadighed for Landbrugsministeren stilles et Beløb af indtil 10 000 Kr. til bl. a. igennem Foredrag samt Optagelse og Fremvisning af Lysbilleder og Film at fremme Kendskabet til Staldhygiejnens Betydning saavel for Mejeribrugtet som for Befolkningens Sundhedstilstand. Jeg er ikke rigtig klar over, om det er nødvendigt at bevilge 10 000 Kr. af Statens Midler — og der staar jo, at der samtidig fra anden Side skal ydes Beløb af samme Størrelse som dem, der ydes af Statskassen. Det skulde dog ikke gerne gaa saaledes, at vore Mejerikonsulenter blev arbejdsløse. Kan de ikke paatage sig det Arbejde? Det synes jeg de maa kunne. Ovre hos os er det altid saadan, at naar vi har Generalforsamling i Mejeriet, kommer Mejerikonsulenten til Stede og holder Foredrag for os. Det er gerne om Mælken Behandling, om Staldhygiejnens Betydning og lignende. Det skulde jo nødigt gaa saadan, at vore Mejerikonsulenter ingenting faar at bestille; lad os bruge dem, som vi har brugt dem hidindtil.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg har jo ikke anbefalet Lovforslaget paa det bedste, men jeg skal give Tilsagn om en velvillig Behandling af Forslaget i det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat.

Gunnar Fog-Petersen: Det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at tilvejebringe et øget Tilsyn med den Mælk, som leveres til Mejerier og Mælkekondenseringsfabrikker og direkte til Forbrug i Kommunerne, og at skabe bedre Staldhygiejne i Almindelighed, indeholder jo ikke saa helt lidt nyt, men i det væsentlige bygger det dog paa den Fremgangsmaade, der hidtil har været fulgt, og som følges for de Mælkeleverancers Vedkommende, der gaar til Købstæderne. Min Opfattelse af Lovforslaget er denne, at det trænger til at overvejes nærmere i et Udvalg, men at dets Tendens i Hovedsagen er rigtig. Det er ganske sikkert nødvendigt i en Tid som den, vi lever i, hvor Konkurrencen er saa overordentlig skarp ude i Verden, ikke mindst for Landbrugsprodukternes Vedkommende, ikke alene at levere en Vare, som repræsenterer en meget høj Standard, men tillige at slaa fast, at den Kontrol, der udøves, den Renlighed, der udvises, er af en saadan Art, at man ogsaa kan paapege, at den udvises; med andre Ord, jeg mener, at der ogsaa ligger et Reklamemoment i en Lovgivning og i Foranstaltninger af den Art, som der her er Tale om, maaske endda af meget vidtrækkende Betydning.

§ 1 gaar ud paa, at der til Raadighed for Landbrugsministeren stilles en Bevilling af samme Størrelse som den, der ydes fra anden Side, til at opdrage Befolkningen til større Staldhygiejne. Det tror jeg er nødvendigt, og jeg tror, at hvis det Oplysningsarbejde kommer til at gaa gennem de Organisationer og Personer, der almindeligt har med disse Forhold at gøre, kan denne Oplysning komme til at gøre megen Nytte. Jeg erkender som Mælkeleverandør og som Landmand, at man paa dette Omraade bestandig trænger til en Opstrammer og bestandig har godt af at se, hvordan det bedste ser ud, for man kan jo undertiden henfalde i den Forestilling, at det, man har, er særdeles godt, hvis det blot er jævnt godt, og ofte kan Agitation og Oplysning her virke meget ansproende og gavnligt.

I § 2 siges der, at det er forbudt til Mejerier og til Mælkekondenseringsfabrikker at levere Mælk, der indeholder Sygdoms-Sekret, og det, som Paragraffen gaar ud paa, er at sætte Mejerierne i Stand til, naar de ved Prøveudtagninger opdager saadan daarlig Mælk fra en Besætning, at finde det Individ eller de Individier i Besætningen, som leverer den daarlige Mælk. Om det nu netop skal gøres paa den Maade, der er